

žadatelka zamýšleného cíle může dosáti v mezích svých vlastních pozemků, že tudíž zřízení služebnosti není vůbec zapotřebí. Tím popřel Antonín D. předpoklady nároku žadatelčina na nucené zřízení služebnosti a ocitl se tím v tomto bodě se žadatelkou ve sporu.

Ad b) Žal. úřad má za to, že nelze mluvit o podlehnutí žadatelky v tomto sporu, ježto žadatelka námitce, resp. žádosti Antonína D. za vypuštění jeho pozemku z projektu vyhověla. Než zákon vodní ukládá náhradu útrat stran oné straně, která v rozepři propadla, má na mysli ony případy, ve kterých odpůrce útok na jeho práva účinně odrazil, bez ohledu na to, zda o tom bylo vydáno rozhodnutí v této rozepři, či zda záležitost urovnána byla smírem stranami uzavřeným nebo submisí jedné z nich. Zákon neklade váhu na to, kterým z těchto způsobů byla vyřízena rozepře, námitkami jednoho z účastníků zahájená, a sluší tedy — jestliže jedna ze stran obranu strany druhé uznala důvodnou a jejím námitkám se podrobila —, pokládati stranu tuto za propadlou.

Vycházel tedy žal. úřad v tomto bodu z mylného právního názoru a nezabýval se proto otázkou, zdali jest splněn i další zákonný požadavek § 98 mor. vod. zák., t. j. zda útraty byly tomuto st-li způsobeny zaviněním odpůrcovým.

Č. 7693.

Zaměstnanci veřejní: * Při převodu do nových platů podle plat. zák. č. 103/1926 jest odečísti jako čekatelskou dobu lhůtu 3 roků podle § 169 odst. 1 a 2 a § 7 odst. 5 cit. zák. i úředníkům skupiny C, vyšlým z řad certifikatistů.

(Nález ze dne 17. ledna 1929 č. 758.)

Prejudikatura: Boh. A 7216/28 a 7517/28.

Věc: Eduard F. ve Z. proti ministerstvu pošt a telegrafů o převod do nových platů dle zák. čís. 103/1926.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím nevyhovělo min. pošt odvolání st-le, pošt. dopravního úředníka v býv. skupině C časového postupu, do výměru ředitelství pošt v Brně o převodu do platů podle zák. č. 103/1926 a vyslovilo, že odpočet 3 let jako doby čekatelské odpovídá zákonu.

O stížnosti uvážil nss takto: — — —

Stížnost spatřuje nezákonnost v tom, že odpočtena byla st-li při převodu do platů podle zák. č. 103/1926 3 leta jako doba čekatelská, ačkoli pro kategorii, ke které st-l náleží, nebyla předepsána dřívějšími předpisy žádná doba čekatelská. Je prý sice pravda, že § 169 odst. 1 a 2 zák. plat. mluví o době čekatelské a že tím je míněna čekatelská doba ve smyslu § 7 odst. 5 leg. cit., leč tato doba čekatelská se zavádí podle vývodů stížnosti teprve pro příští čekatele na místa úřednická a nemůže býti odpočítávána def. úředníku pragmatikálnímu, který vyšel z řad oprávněných poddůstojníků a nikdy čekatelem nebyl. — Nss neuznal výtku tuto důvodnou.

Převod do nového služného záležitosti podle § 168 ve spojení s § 169 plat. zák. v tom, že se měří t. zv. doba rozhodná, t. j. ideální služ. doba schematicky vypočtená (§ 168) čekatelskou dobou a lhůtami pro zvýšení služného stanovenými zákonem platovým. Co sluší rozuměti dobou čekatelskou a jaký je její rozsah, určuje § 7 zák. plat., který stanovil pro služ. třídu II. (dřívější skupinu C časového postupu) dobu tu 3 lety.

Zákon platový nařizuje v § 169 odst. 2 měření t. zv. doby rozhodné dobou čekatelskou a postupovými lhůtami tímto zákonem stanovenými pro všechny úředníky v § 167 jmenované bezvýhradně a nepřihlíží k tomu, byla-li či nebyla-li předepsána pro tu kterou úřednickou kategorii dříve čekatelská doba a jaká. Aby se úředníkům vyšlým z řad oprávněných poddůstojníků neodpočítávala při stanovení služného od »doby rozhodné« doba 3 let z titulu služby čekatelské a to vzhledem k tomu, že podle zák. č. 60 ř. z. z roku 1872 měli nárok na přímé ustanovení úředníky, neskytá platový zákon žádné možnosti, vycházejí ve svých ustanoveních, týkajících se převodu zaměstnanců do nových platů, ze zásady, že všichni úředníci téže kategorie se stejnými požitky, pokud se týče se stejnou mírou nabytých postupových práv, mají býti i po převodu právně stejně postaveni.

Za tohoto stavu, jak byl utvořen docela přesným a jasným předpisem §§ 168 a 169 plat. zák., jest docela lhostejno, že st-l jako certifikatista nepotřeboval vzhledem k ustanovení zák. č. 60 ř. z. z r. 1872 absolvovati nějakou dobu přípravnou, aby mohl nabýti místa úřednického; stejně jest i bez významu, že mu při propočtení služ. doby podle zák. č. 222/20 a vl. nař. č. 666/1920 byla odpočtena za účelem stanovení požitků určité hodn. třídy dle dřívějšího požitkového systému určitá doba a jaká.

Z předeslaného vysvítá, že při převodu do nových platů zák. č. 103/1926 jest odečísti jako čekatelskou dobu lhůtu 3 let podle § 169 odst. 1 a 2 a § 7 odst. 5 zák. cit. i úředníkům skupiny C časového postupu dřívějšího platového systému, již vyšli z řad oprávněných poddůstojníků.

Jak mezi stranami nesporno, vyšel st-l z řad oprávněných poddůstojníků z povolání a byl dne 1. ledna 1926 úředníkem skupiny C časového postupu. Slušelo proto podle toho, co shora dovozeno, při převodu do platů podle zák. č. 103/1926 odpočísti z rozhodné doby čekatelskou dobu 3 let.

Č. 7694.

Z n á m k y: * Znamce utvořené ze značek abecedy Morseovy nelze upřítí distinktivnost podle § 1 známk. zák., je-li zjištěno, že zúčastněné kruhy obchodní ji budou v tomto smyslu pojímati, třebas nepostihnou významu slova, těmito značkami vyjádřeného.

(Nález ze dne 17. ledna 1929 č. 863.)

V ě c: Firma Schweizerischer Elektrotechnischer Verein v Curychu (adv. Dr. Alf. Pless z Prahy) proti ministerstvu obchodu o ochrannou známku.